

1971 ஜூன் 28]

At any time after the introduction in the House of a Finance Bill, the Speaker may allot a day or days, jointly or severally, for the completion of all or any of the stages involved in the passage of the Bill by the House but under the present practice the allocation of time is recommended by the Business Advisory Committee and is subsequently approved by the House.

என்று அனுசரிக்கும் முறைகள் இருப்பதால் இந்த மசோதா இந்தக் கட்டத்தில் வருவதில் எந்த மாதிரியான தவறும் இல்லை என்று கூறி, மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மாற்றம் செய்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் எந்தக் கட்டத்திலும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது முறையாகத்தான் (ஆர்டர்) இருக்கிறது என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of Order, Sir. In the budget there is mention of increase of general sales tax from 3 to 3½ per cent. But the Bill brought forward now by the Hon. Minister says that tax on component parts will be increased from 2 to 2½ per cent. This fact is not mentioned in the budget. Without mentioning it in the budget, will it be in order to bring a taxation measure before the House now?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பொது விற்பனை வரியை 3-ல் இருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதுபற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் படித்தார்கள். காம்ப்ளென்ட்ஸ்க்கு 2-ல் இருந்து 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதுபற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இல்லை யென்றாலும் இது மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோதே சேர்க்கப்பட்ட ஒன்றாகும். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எல்லா வற்றையும் சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதே இது சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை அம்மையார் அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1971).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir I beg to move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, * 1971 (L.A Bill No. 9 of 1971) be taken into consideration”.

As a measure of mobilisation of resources, the Government have decided to revise the rate of multi-point tax levied under sub-section (1) of section 3 of the Tamil Nadu General Sales Tax

* 1971 ஜூன் 21-ம் தேதிய சிறப்பு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

[Thiru P. U. Shanmugham] [1971 ஜூன் 28]

Act, 1959, from 3 to 3½ per cent with effect from 19th June 1971. Sub-clause (a) of clause 2 of the Bill seeks to give effect to this decision.

Under sub-section (3) of section 3 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 concessional rate of tax is allowed on the sales of goods specified in the First Schedule to the Act, if they are purchased for use as component parts of any other goods included in that schedule. The concessional rate was 2 per cent when the general multipoint rate was 3 per cent. Consequent on the increase of the multipoint rate to 3½ per cent, the Government have decided to revise the concessional rate for component parts as 2½ per cent, increasing it by half a per cent. Sub-clause (b) of Clause 2 of the Bill seeks to give effect to this decision.

The amendment in clauses 3 and 4 of the Bill are only consequential to the amendments in clause 2 of the Bill.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

* **DR. H. V. HANDE :** Sir, at the outset, I must express my gratitude for the Hon. Chief Minister for having given an assurance in the House just a few minutes ago that he would keep an open mind. If our arguments are persuasive enough and cogent enough to give him some satisfaction and an indication to him that due to particular increase in sales tax the very economy of the State would be affected, he has promised just now that he is still liable to keep an open mind and if necessary, he may rescind the order. Therefore with greater hope and conviction and with a sense of purpose I start explaining to this House how exactly and why exactly this Bill is obnoxious and why exactly I, on behalf of the Swatantra party strongly oppose this Bill tooth and nail as it were.

Sir, it is a very well-known fact that the sales tax originally was created to bring about a small rise in the income of the State to offset the loss sustained on account of the introduction of prohibition policy. Then later on it was slowly getting increased. Even then if I remember aright in the Legislative Council once our present distinguished Minister for Food was graphically explaining when he was sitting in the Opposition that when originally the sales tax was discovered it was like a small fire in a rod to light or kindle fire in the oven in the kitchen and it has been used to set fire to the entire house. It is in that way the sales tax is going on increasing. That is the alarm with which the Hon. Minister today when he was a member of the Opposition expressed. I had to share the feeling which he had expressed in those days. I also feel now that it is increasing at a very rapid rate. I shall only explain to the House how during the last four years—we have increased half a per cent now—we have increased it to the tune of one per cent—in other words from 2½ to 3 per cent when the present party came to power and now it has come to

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

3½ per cent. There is an increase of one third or a little more than one-third. The increase in the last four years is about 2/5 of the sales tax. It is a very serious thing. I would request the Hon. Minister for Food to keep an open mind and is convinced without arguments to show concession wherever possible.

Reverting again to the previous topic, we have on the one hand scrapped prohibition. In our own memorandum of financial statement we have clearly expressed that by suspension of prohibition we have an increase in the mobilisation of resources to the tune of Rs. 21 crores. When it has been very clearly stated in the financial memorandum like that, I do not understand why this particular rise has been made. The rise is ½ per cent from 3 per cent. What does it actually mean? It actually means that there is an increase of sales tax by 16-2/3 per cent. That I want the Hon. Minister to understand. There has been a colossal increase, an increase to the tune of 16.66 per cent. One-sixth of three per cent has been increased. In other words, one-sixth of 100 would be 16 and odd per cent. There is a colossal and fantastic increase of 16-2/3 per cent. Therefore, I want the Hon. Minister to consider this aspect. It is not just half a per cent. It is a rise of 16.66 per cent. That is how I would like him to appreciate. That too at what juncture? At a juncture when the Central Government has also taxed.

There is deficit financing which means that they have to print rupee notes also to make good. That is the law of deficit financing. Because of deficit financing at the Centre, it will introduce inflation by which process we will find that the cost of materials is increasing by 30/40 per cent.

Now I wish to point out to the Hon. Minister how this half a per cent increase would be magnified in reality. For argument's sake take the case of a house-wife purchasing articles worth Rs. 100 every month. Actually because of the Central taxation, because of the State taxation and because of spiralling of the prices, the house-wife will have to pay Rs. 30 or 40 more, which means it is not half a per cent on Rs. 100. It is half of Rs. 100, that is nearly Rs. 140 or 150, she has to pay, instead of Rs. 100. So, it is not just .5 per cent. It is not as innocuous as it looks on the surface. That is one of the aspects.

Then there is the aspect of multi-point tax. Half a per cent at point A, half a per cent at point B, half a per cent at point C, like half a dozen points and in toto if we calculate it will again magnify itself into 3 or 4 per cent. Therefore, it is a very serious aspect which I commend to the observation of and necessary action by the Hon. Minister.

Then, Sir, I will demonstrate again how the purchasing power of the common man has come down. Recently we have been told by the Hon. Minister for Health one particular point. He was mentioning during the debate that they had to reduce the number of doctors and also the number of teachers. Of course he gave

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 28]

an explanation about the standard. But the teachers' problem is there. The community, the public is not able to absorb the large number of teachers that are manufactured or produced in the teachers' colleges or in the teaching institutions. What does it mean? Actually the teacher-pupil ratio is very much. It is abominable because he has to handle 50 to 60 pupils per class which means actually it is much behind the normal ethics and we should reduce it to 20 to 30 pupils per teacher. The economy is able to withstand it. It only indicates that the large number of teachers and doctors who are manufactured or produced could not be absorbed. The economy is not able to give way to them because there is such a low buoyancy of economy and there is such a low purchasing capacity in our State. They are not being utilised. I am only demonstrating to this House that the utilisation of the teachers and doctors is so poor and that is because the economy of the State has come down, that is because the purchasing power is so bad. If the purchasing power is so poor, how does the Hon. Minister expect to thrust a half a per cent increase in sales tax which, as I have shown clearly, in a magnified manner comes to 16.66 per cent as far as the total percentage of the taxation is concerned. And when we take into consideration the multi-point nature, it comes to the tune of 3 per cent or so.

Then, Sir, another point which I would like the Hon. Minister to consider is this, that is the Inter-State Problem. We have to manufacture and sell goods here. If we go on increasing sales tax, have we taken into consideration whether a similar increase has taken place in the neighbouring States? That is a very important point because there may be the possibility of drifting or shying away of capital and sales and of all economic activity from this State to another State. That is the point that I would like the Hon. Minister to consider whether it is in conformity with the taxation policies of the neighbouring States. Because we have to exist by the method of competition and we have to consider whether this will not be injurious to the process of competition, and thereby weaken the competition. That is an important point which I would like the Hon. Minister to consider.

Then, finally, I would like the Hon. Minister to consider this aspect also, whether it is advisable, whether it is an economic policy which is conducive to the growth of the State to increase sales tax directly or to increase the turnover, increasing the sales or increasing the buoyancy. There are two methods of increasing the revenue for the State. One is directly trying to grab a bigger percentage from each rupee. There is another and more economic method. That is a method which is popularised by the economic theoreticians. That is the way of increasing the number of rupees that are available for taxation, that is, increasing the total quantity of sale that is available for tax. Whether he should get more tax from a limited turnover or whether he should get more tax from a larger turnover is the point that I would request the Hon. Minister to pay consideration to

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

I have again and again said in this House and once again with all emphasis at my command I beseech the Minister concerned to examine another aspect. How can we go on taxing whenever we are having paucity of funds? Should we not have at least a sort of approximation of economics where you should have got some economic experts and find out what is the normal optimum or quantum of sales tax which the State can withstand, the consumers can withstand? Can we go on tinkering with sales tax whenever we find shortage of money? Today it is half a per cent. Tomorrow the Hon. Minister may make it one per cent. Obviously it is meant one per cent. This State cannot withstand

Last time I said the same thing when the rate of taxation was increased from 2-1/2 per cent to 3 per cent. I also told that the rate might be increased by even one per cent. At that time the Hon. Minister felt that if it was increased to 3-1/2 per cent, the people of the State could not withstand. Now the Hon. Minister might also feel that if it is increased to 4 per cent, the people of the State cannot withstand. But I am sure that after six months he might again come before this House with a proposal to increase it to 4 per cent. Before the end of five years, he might bring forward proposals to increase it to 5 or 5½ per cent. Therefore, I ask, where is the demarcation line? My plea is that he must consult economic experts on the various aspects of this matter and arrive at a particular optimum figure.

Finally, I come to component parts. Why do you levy only 2 per cent for the component parts when it is 3 per cent for other goods? For instance, take electric parts. Because already a sales tax of 12 per cent is levied on an electric fan, its component parts are charged only a sales tax of 2 per cent. A lesser tax is levied because 12 per cent tax is already levied on the electric fan. So the same tax of 3 per cent does not hold good in this case. Therefore, the Government have shown some concession in respect of component parts. Now they propose to increase it to 2-1/2 per cent. This consequential increase is going to harm the production of goods in this State. In this connection, I wish to point out that on account of the scrapping or suspending of prohibition, the Government are going to get increased revenue. Now the Hon. Chief Minister has stated that he is keeping an open mind in regard to this matter. I hope the Hon. Minister also will consider all the economic aspects of the matter and show some concession in this respect. With these words, I once again reiterate on behalf of the Swatantra Party, that we strongly and stoutly oppose the Bill.

* திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இன்று சபை முன்னால் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு நான் முன்நிற்கிறேன். விற்பனை வரியானது ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை மக்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோரும் அறிவார்கள். அன்று மது விலக்கு அமல்படுத்தப்பட்டவுடன் அதற்கு ஈடு செய்வதற்காக

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

போடப்பட்ட ஒரு வரியானது இன்றைக்கு தமிழக அரசினுடைய வருவாயிலேயே பெரும் பகுதி வரக்கூடிய ஒரு வரியாக இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பத்தாண்டு காலமாகப் பார்த்தால் நான்கு மடங்காக விற்பனை வரி உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த வருடம் விற்பனை வரி மூலமாக ரூ. 93 கோடி வரையிலும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் இப்போது சொல்லுகிறேன். புதிதாக வரி போடாமலேயே இன்றைக்கு வரி வருவீக்கின்ற முறையைச் சரிப்படுத்தி, வரியை ஏமாற்றுகிறவர்கள் பேரிலே சரியான நடவடிக்கை எடுப்போமானால் இந்த அரை சதவிகிதம் அதிகப்படுத்துவதால் கிடைக்கும் ரூ. 3.5 கோடி அதிகம் கிடைக்கும் என்று இப்போதே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இவ்வருடம் முடிந்த பின்னால் நாம் எதிர்பார்த்த ரூ. 93 கோடிக்குப் பதிலாக ரூ. 100 கோடி வரையிலும் வந்தது என்று சொல்வீர்கள். அப்படியானால் நமது தமிழகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு விற்பனை வரி மூலமாக வருகிறது. விற்பனை வரி என்று சொல்வதை விட வாங்குகிறவர்கள் பேரில் போடப்படும் வரி என்று குறிப்பிட்டலாம் என்று ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சென்ற ஆண்டு இரண்டரை சதவிகிதமாக இருந்த விற்பனை வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்குக் காரணம் அரை என்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்ற காரணம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 3 என்பது 3.5 சதவிகிதம் ஆகும் என்று சொன்னால், நடைமுறையில் அது 4 ஆக உயர்ந்துவிடும். அப்படி உயரும்போதெல்லாம் கண்டிப்பாக விலை உயரத்தான் செய்யும் என்பது உங்களுக்கும் நன்றாகத்தெரியும். சாதாரணமாக ஒரு வரி விதிப்பு ஏற்பட்டால் இன்றைக்குள்ள சமுதாய அமைப்பில், தனியார் லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற முறையில், போடப்பட்ட வரியை விட அதிகமாக வாங்கக் கூடிய போக்குதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசு 22 பைசா அதிகமாக லிட்டருக்கு என்று உயர்த்தியவுடன், 45 பைசாவாகத்தான் உயர்த்தினால்களையொழிய 22 பைசாவுடன் நிறுத்தவில்லை. ஆனால் சொல்லலாம். 3 என்பதற்குப் பதில் 3.5 என்று நான் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லலாம். நடைமுறையில் பார்த்தால் ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய விலைகள் அதிகமாகப் போவதற்கான நிலைதான் ஏற்படும். அவர்கள் இந்த வரிகளை ஏமாற்றும் அம்சங்கள் ஜாஸ்தியாக வரும் என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் நான்கு பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதில் இந்த 2-3-4 தான் முக்கியமான பகுதிகள். இந்த இரண்டாவது பகுதியை, க்ளாஸ் (2) அதை பரிபூரணமாக சபையின் முன்னால் வாசிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த பகுதி என்னவென்றால்—

1971 ஜூன் 28] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

'Every dealer (other than a casual trader or agent of a non-resident dealer) whose total turnover for a year is not less than fifteen thousand rupees and every casual trader or agent of a non-resident dealer, whatever be his turnover for the year, shall pay a tax for each year at the rate of three per cent of his taxable turnover :

Provided that—

(i) in the case of foodgrains, namely, wheat, paddy (rice in husk), rice (husked paddy), cholam, cumbu, ragi, thinai, varagu, samai and kudiraivali and in the case of rice products (for example, rice flour and rice bran), wheat products (for example, wheat flour, sooji and wheat bran), milk, fresh vegetables (other than those mentioned in the First Schedule), fresh fruits, betel and plantain leaves, flowers, eggs, meat and fish (other than canned meat and fish), the rate shall be one per cent;

(ii) dealers dealing exclusively in one or more of the goods enumerated in the foregoing clause except foodgrains, rice products, wheat products and milk and whose total turnover for a year is not more than thirty-five thousand rupees shall not be liable to pay tax under this sub-section.'

இந்தப் பகுதியிலே ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக் கூடிய 3 சதவிகிதம் என்பதை 3.5 சதவிகிதமாக உயர்த்தவேண்டுமென்பது நான் முதலாவது கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தமாகும். அதற்கு நான் காரணங்களைச் சொல்லி விட்டேன். பொதுவாக வர்த்தகர்கள் மத்தியிலே 'சிங்கிள் பாயிண்ட்' (Single point) இருக்கவேண்டுமென்ற வாதம் வந்திருக்கிறது. அதேமாதிரியாக இன்னும் அதிகமாக விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற வாதமும் வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த 3 சதவிகிதமே அதிகம் என்றிருக்கும் நிலையில், இப்போது 3 என்பதை 3.5 ஆக்குவது பொருத்தமில்லை என்று நான் மீண்டும் ஒரு முறை சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இருக்கும் பகுதியில்—

'Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the tax payable by a dealer in respect of any sale of goods mentioned in the First Schedule by such dealer to another for use by the latter as component part of any other goods mentioned in that schedule, which he intends to manufacture inside the State for sale shall be at the rate of only two per cent on the turnover relating to such sale :

Provided that the provisions of this sub-section shall not apply to any sale unless the dealer selling the goods furnishes to the 'assessing authority in the prescribed manner a declaration duly filled in and signed by the dealer to whom the goods are sold containing the prescribed particulars in a prescribed form obtained from the prescribed authority.'

இந்தப் பகுதியிலே வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தம் 2 என்பது 2.5 ஆகியிருக்கிறது. இந்த இரண்டு பகுதிகளைப் பற்றியும் நான்

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், ஏற்கனவே ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இந்த ரூ. 15,000 'டர்ன்-ஓவர்' என்பதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகக் கோரி வந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 15,000 'டர்ன்-ஓவர்' என்பது குறைந்தது ரூ. 30,000 என்றாவது இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்துக்கு அனுப்பக்கூடிய சரக்குகளுக்கு விதிக்கும் வரி 2 சதவிகிதம் என்பது $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்பதாக வரி வசூல் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அதனுடைய நிலை என்ன என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பகுதியினுடைய அம்சத்தை எடுத்து வைத்துப் பார்த்தால், அதுவும் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக ஆகுமோ என்று அஞ்சவேண்டி இருக்கிறது. சாதாரணமாக, 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ ஆக ஆனது என்பதைப் பற்றி பலர் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்கெனவே தெளிவுபடுத்தினேன். நீங்கள் சொன்ன சரியான கொள்கைக்கு நாங்கள் கட்டுப்பட்டுத் தான் இருக்கின்றோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், நிதி மசோதா சமர்ப்பிக்கும்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையின் அடிப் படையில் இருக்கவேண்டும் என்பது நடைமுறை அனுபவம். எல்லோரும் விவாதித்து நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டதற்குப் பின்னால்தான், இந்த நிதி மசோதாவில் இன்றைய தினம் விவாதம் நடக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், முதல் பகுதியில் உள்ள 3 சதவிகிதம் என்பதை $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் உயர்த்துவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் எந்தெந்த இடத்தில் 1 என்பது $1\frac{1}{2}$ ஆகவும், எந்தெந்த இடத்தில் 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ ஆகவும், 2 என்பது $2\frac{1}{2}$ ஆகவும் ஆக்கிவிடுவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. பொதுவாக எல்லாவற்றிலும் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக உயர்த்திவிடுவது என்ற ஒரு பொதுவான உத்தரவு மக்கள் மனதில் தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக நினைக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தச் சபையில் விவாதித்து சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கொள்கைக்கும், சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த பட்ஜெட்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது பொருத்தம் அல்ல, இது சரியான முறை அல்ல. இது எந்த விதமான மசோதா என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை. மசோதா சரியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைக் கொண்டு வந்த 'பிரபோஸல்' அடிப்படையிலேயே இந்த மசோதா இருக்க வேண்டும். 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ என்பதோடு நின்று இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது பகுதி 2 என்பதை $2\frac{1}{2}$ ஆகக்கொண்டு வந்தது எந்த அடிப்படையில் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. சரியான முறை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த இரண்டையும் எடுத்துப்பார்த்தால் மக்கள் பூராவும் இதை எதிர்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அதேமாதிரி, அதற்கு மேலும் "சர் சார்ஜ்" வேறு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'சர்சார்ஜ்' போட்டு வரி விதிப்பதன் மூலம், விவசாயப் பொருள்கள் மீது வரி விதிப்பது என்பது என்னுடைய கருத்திலே சரியான ஆலோசனைகள் அரசுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான். அந்த நிலைமையைக்

1971 ஜூன் 28] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாலும் ஒரு மிக முக்கியமான விஷயம் புது வரி போடக்கூடாது என்பது. இந்த வரியால் கிடைக்கக்கூடிய பணம் எவ்வளவு என்பதை மக்களுக்கு முன்பே விளக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மக்கள் இதை நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள். மக்கள் எதிர்ப்பதால் இது சரியான முறை அல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதி கொள்கையோடு நிற்கவில்லை. ஆகவே இதை அவருடைய வாக்குறுதியாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த மசோதாவை அவ்ரே வாபஸ் வாங்கினால் மக்கள் பாராட்டு வார்கள். எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவும் அவருக்கு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மீண்டும் ஒருமுறை இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I join my predecessors who have spoken on this subject, to strongly oppose this Bill. I am opposing this Bill on two grounds. First and foremost, the present position in the country is such that prices are going up like anything and it is the duty of every Government, whether it is Central or State, to do everything in their power to bring down prices. Of course they may say there is heavy deficit in the budget and the gulf has to be bridged. I don't mind if deficits are used for productive purposes, I don't think it is wrong to have deficit budgets in a developing country we cannot think of increasing taxes when people are groaning under Sales-tax. D.M.K. is doing exactly that.

The second objection is D.M.K. claims that it is a very good socialist Government. If it is socialist Government, the poor should be relief and richer sections should pay tax progressively. I can understand a proposal to increase tax on luxuries. For example, if tax on air-conditioners, is increased, I can understand. But what do we find here? They are doing exactly opposite to what they say. All their talk of socialism is only in talk and not in practice. I say this because it is the poor classes, who are already suffering, who are now asked to pay heavy prices. Mr. Speaker, Sir the Hon. Minister may know that during the last one month, price increase has been very severe. This Government, claiming as a socialist Government, has adopted a most discriminatory attitude. They should tax only luxuries and not those that are in common use everyday by the common people. Now, everything is taxed from 3 per cent to 3½ per cent. The poor are affected. So far as inter-State sales tax is concerned, we have to consider what other steps are going to be taken. We do not know what are all going to be taxed. There is heavy incidence of taxation in every State. Increase in inter-State taxation will not give us benefit. I think 2 per cent is very reasonable tax so far as inter-State sales are concerned. Higher percentage of tax will act as a break on our business. After all, Mr. Speaker,

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 ஜூன் 28]

what is it that Government propose to collect by this taxation. Three and half to 3.8 crores. But we must note that all categories are affected, especially the poor and low income groups who are already suffering because of high prices. It is proper that this Government proclaiming as friend of the poor, should not touch articles of common use by poor. But this increase in tax will affect all commodities used by poor also. It will only increase the cost of commodities. Any civilised Government should take steps to bring down prices.

This Government, proclaiming as socialist Government, saying that it follows socialist methods, is in fact not socialistic. I can understand tax on motor vehicles tax, on air conditioners and other luxuries but not on all things. Already the Central Government had levied and increased excise duty on many things. Add to that, comes this tax increase in sales tax. I thought this D.M.K., a party to which I have great respect, would not tax certain items used by poor and bring hardship to the poor. Added to the problems of price increase and unemployment, this further tax will only add to the troubles of the poor. I want to conclude by saying that Government should tax only luxuries and get Rs. 3 crores and not tax articles of common use by the poor. Thank you.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சட்டமன்றத்தின் முன்பு வைத்திருக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை, வரி உயர்வு மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முடியாததாய் இருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வரி போட வேண்டியதும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நிலையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மக்களுடைய கேள்வியை நலங்களைக் கவனிக்கவேண்டியதும் அவசியம். ஆனால் மதிப்புமிக்க சுபரமணியம் கூறுவதுபோல் வரி போடுவதில் நாம் என்ன கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிக்கிறோம் என்பது மிகப் பிரதானம். இந்த வரி உயர்வின் காரணமாக வியாபாரிகளுக்குத்தான் வரி போடுகிறோம் என்று இருந்தாலும்கூட அதனுடைய விளைவுகள் பலன்கள் வாங்குகின்றவன் தலையிலே ஏறுகிறது. மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், கீழ் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது சந்தேகமில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வருமானம் ரூபாய் அளவில் பார்க்கும் போது அது மாற்றுப் பண்டங்கள் வாங்குவதற்காகவே இருக்கிறது. அரிசியாகவோ துணியாகவோ, மற்ற பொருளாகவோ, மாற்றிக்கொள்ளும் பொருளாகத்தான் பணம் இருக்கிறது. இந்த வரியில் எதிர்பார்க்கும் பணம் சிறிய அளவுதான், சில கோடிகள் தான். இந்த சில கோடிகளைப் பெறுவதில் வியாபாரிகள் முறையாகக் கணக்குகளை வைத்திருக்கிறார்களா, எவ்வளவு ஏமாற்று கிறார்கள், எவ்வளவு வருமானம் வராமல் போகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த பகிரங்க உண்மை. அதை ஒழுங்குபடுத்தினால் இப்போதுள்ள உத்தேசிக்கப்பட்ட வரி உயர்வு

1971 ஜூன் 28]

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

தேவையில்லை. வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தங்கள் லாபத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளாமல் வாங்குவோர் தலையிலே ஏற்றுவது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது, ஆகவே உயர்திரு சுப்பிரமணியம் கூறியதுபோல் சோஷலிச கோட்பாட்டை கடைப்பிடிக்கிறவர்கள் நாம். அந்த நிலையில் சாதாரண மக்கள் மீது வரிபோடுவது என்பது சரியல்ல. உயர்ந்த வசதியுள்ளவர்கள் மேல் வரி போடுவதற்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்புகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, உணர்ந்து அவர்கள் மீது வரி போட்டால் அது சமுதாயத்தின் நலனுக்கு உகந்ததாகும், ஏழை மக்களுக்கு நலன் அளிப்பதாகும். ஆகவே இந்த விற்பனை வரி மீது வந்துள்ள உயர்வு வரியை கைவிடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இப்போது பேசப்படுகிற வரி உயர்வு நான்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான சிறிய வியாபாரிகள் சார்பிலும், வியாபார பெருமக்கள் சார்பிலும் இதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருப்பதன் காரணமாக வியாபாரிகள் மட்டும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதில்லை. சாதாரணமாக உள்ள ஏழை மக்கள், தொழிலாள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியும். என்றாலும்கூட வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை அவர்கள் தொல்லைகள் இன்னல்களை அனுபவித்து வருகிறபோது இந்த 1/2 சதவீதம் உயர்வானது மேலும் அவர்களுக்கு பல சிக்கலை ஏற்படுத்தும். குறிப்பாக கால் பர்சென்ட் அரை பர்சென்ட் என்று கணக்குப்போடுவதில் சிக்கல் ஏற்படும். இதை மனதில் கொண்டு இந்த வரி உயர்வைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வியாபார சமுதாயத்தினருக்கு இந்த அரசு சில சலுகைகள் தந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த வியாபாரிகள் தலையில் மேலும் 1/2 சதவீதம் வரி உயர்த்துவது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வியாபார குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு வியாபாரிகளைக் களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். கருணைக் கூர்ந்து இது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து இந்த வரி உயர்வை கைவிட்டு முன்பு போல் வரியை ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசால் போடப்பட்ட வரிகளால் வியாபார குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு வியாபாரி பெருமக்களுடைய சக்தி வாய்ந்த பிரசாரமும் ஒத்துழைப்பும் இந்த அரசுக்கு இருந்திருக்கிறது. எதிர்காலத்திலும் அது இருக்குமென்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இது சிறிய அளவில் அதாவது 3 1/4 கோடி ரூபாய் விஷயமென்றாலும் 300 கோடி ரூபாய்க்குள் உள்ள சாதகங்களை வியாபாரிகளின் ஆதரவு பெற்றுக் கொடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் விற்பனை வரி என்பது எந்தக் காரணத்திற்காக கொண்டு வரப் பட்டதோ அது

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 ஜூன் 28]

எடுப்பட்டுப்போகிறது என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தமிழகத்தில் வியாபாரிகள் சங்கத்தின் சார்பில், வியாபார பெருமக்கள் சார்பில், குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்கம், வாங்குவோர் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரி உயர்வை கைவிட்டு முன்போல் 3 சதவீதமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி மசோதாவைக் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டிய கட்டாய நிலையில்தான் எங்கள் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இருக்கிறது என்பதை அரசுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரிகளைக் குறைப்போம், வரிகளைக் குறைப்போம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தவர்கள் வரிகளைக் குறைக்காமல் அவைகளை ஏற்றத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்பதைப் பார்க்கும்போது நாட்டு மக்கள் இதை நன்றாக புரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்லாமல் இப்படிப் போடுகிற போது அவசரமாக வேறு வரி போடுகிறார்கள். நாளைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் தர இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள், மக்களுக்கு பயந்து சில வரிகளுக்கு விலக்கு கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் அவசரமாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

அதுமாத்திரமல்லாமல் இந்த விற்பனை வரியை புகுத்தியது யார் என்றால் மதிப்பள்ள ராஜாஜி அவர்கள்தான். மதுவிலக்கு மூலம் ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பை சரிக்கட்ட இந்த விற்பனை வரியை புகுத்தினார்கள். இன்று இந்த அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவதற்கு பதிலாக மேலும் கூட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றால் அது எப்படி நியாயம் என்று புரியவில்லை. அரசாங்கம் வரி மூலம் வசூல் செய்த பணத்தைக் கொண்டு மக்கள் வசதிகளை பெருக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் வரவு செலவு திட்டத்தில் 3 சதவீதம் வரியை 3½ சதவீதமாக மாற்றுவோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சட்ட சபை முன்னாலே இந்த புதிய வரி உயர்வை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சட்டசபை முன்னால் என்னென்ன புதிய வரிகள் புகுத்த இருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறபோது இது பற்றி குறிப்பிடவில்லை. இப்போது “2 சதவீத வரியை 2½ சதவீதமாக” கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் சட்டசபையில் இதற்கு முன் ஏன் இது மறைக்கப்பட்டது என்பது கேள்விக்குறி. அடுத்தபடியாக, இந்த வரி காமதேனுவாக இருக்கிறது. வருடா வருடம் அதிகமாகி சம்பாத்தியம் கொடுத்து வருகிறது; மூன்று வருஷங்களுக்குள் கணக்குப் பார்த்தால் ஆந்திரா பிரிந்து சென்ற பிறகு 71 கோடி வருமானம். 1970-82 கோடியாக 10 கோடி அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அதேபோல் 82 கோடி ரூபாய் 93 கோடியாக

1971 ஜூன் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பெருகி இருக்கிறது. இப்படி 10, 11 கோடியாக எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் வருவாய் கிடைக்கும்போது மூன்றில் இருந்து மூன்றரை சதவீத வரி உயர்வு எந்த விதத்தில் நியாயம் என்பது தெரியவில்லை. இந்த 10 கோடி உயர்வு சாதாரண வியாபார வளர்ச்சியின் காரணமாக கிடைக்கிறது. ஆகவே புதிதாக வரிபோடுவதில் எவ்வித நியாயம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. வட்டிக் கடைக்காரனிடம் கடன் வாங்கினால் தம்படிக்கு தம்படி வட்டி. என்று சொல்வான். அது மாதிரி இருக்கிறது இந்த அரசு சத உயர்வு. அதுவும் பலமுனைக் கட்டடங்களில் இது வசூலிக்கப்படுகிறது, அது எல்லா மக்களையும் பாதிக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

அரசாங்கம் மதுவிலக்கின் மூலமாக 10 கோடி எதிர்பார்க்கிறது. இது குறைச்சல். எஸ். விடுகிறபோது 20 கோடியாக உயரும். அப்படி இருக்க ஏன் இந்த 3½ கோடி ரூபாய்க்கு வரிகளைப் போட்டு வியாபாரிகள் வாங்குகின்றவர்களை நசுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ஆராய்ந்து இந்தக் கூடுதல் வரியைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு உணரப்பட்டங்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதே விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி என்று சொல்லி பிறகு ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்று சொல்லி அதுவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விற்பனை வரி என்று சொல்வதை விட வாங்குகிறவர்கள் வரி என்றுதான் சொல்வேண்டும். இது வாங்குகிறவர்களையே அதிகம் பாதிக்கிறது. இதை மனதில் கொண்டு இந்த வரி உயர்வை முதலமைச்சர் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதாவை எங்கள் கட்சி சார்பிலே நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி உயர்த்தி இருப்பது ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் வெகுவாக பாதிக்கும் என்பதை பல தரப் பிலிருந்து விளக்கிக் கூறினார்கள். அதிலும், குறிப்பாக, இன்று அதிகமாக விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற தருவாயில் மறுபடியும் மறுபடியும் விற்பனை வரியை அதிகப் படுத்துவது நியாயம்தானா என்பதை அருள் கூர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரியானது ஏழை மக்களை அதிகமாக பாதிக்கும் என்பதால் வரபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய பட்ஜெட்டின் 'பி' பிரிவிலே 59-வது பாராவிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 28]

“Next in our efforts to improve our resources, is the revision of the rate of multi-point tax levied under the Tamil Nadu General Sales Tax Act from 3 per cent to 3½ per cent. This measure will fetch Rs. 3.8 crores.”

முந்தாற்று என்பத்தி ஏழு கோடி ரூபாய் இந்த வரி இனத்தி லிருந்து வரவாக வரப்போகிறது என்று அதிலே கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக காமதேனு என்று எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் கூறியது மாதிரி விற்பனை வரியிலே மிகக் குறைச்சலாக அரசாங்கம் வரிகளை எல்லாம் எதிர் பார்க்கிறது என்று சம்பிரதாய முறையில் கூறுவார்கள். உண்மையிலே அது யாரை பாதிக்கிறது என்பதை முதலிலே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் அதிகமாகப் பாதிக்கும். முன்பு மதுவிலக்கு அமல் படுத்தியபோது இது சட்ட மாக வந்தது. அதன் காரணமாக வருடந்தோறும் இந்த வரி யானது பெருகிக்கொண்டே வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். மேல் நாட்டில் இது பற்றி பார்க்கும்போது கடந்த உலக மகா யுத்தத்தில் புதிதாக இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸ் வரியானது உருவாகியது என்பது புலப்படும். ஆனால் இதிலே பாதிக்கப்படுவது அதிகமாக ஏழை மக்கள். அதற்குப் பிறகு நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். ஏழைகளேய்தான் பரிவு சாட்டும் அரசாங்கம், சமதர் மத்தை உருவாக்க முனைந்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம், இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக பல ஆட்சேபணைகள் இங்கே தெரிவிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. 2 சதவீதம் ஆக இருந்ததை 2½ சதவீதம் ஆக மாறியதைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையிலே இல்லை என்று ஒரு ஆட்சேபணை கூறினார்கள். இந்த மன்றத்தை இந்த அரசாங்க மானது நல்ல முறையில் மதித்து, அந்த விவரத்தை இந்த அவையில் தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் முன்னாலேயே இதை அவையின் முன்னால் எடுத்துக் கூறாமல் இந்த மசோதாவிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள், என்றால் “It is not taking of the House into confidence” என்று சொல்லும் அளவில் அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த வரி சட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் இதை வசூலிக்க முடியும் என்று அரசியல் சட்ட அமைப்பு ஷரத்துக்களிலே கூறப்படுகிறது. ஒரு லேனை மசோதா கொண்டு வந்துவிட்டோம், அதிலே காரண காரியங்களை விளக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது குறுக்கு வழி என்பதால் அதை நாங்கள் எதிர்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 ஜூன் 28] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதுமட்டுமல்ல. ஒரு முனை வரியாக இருந்தால் ஆட்சேபணை செய்வதற்கு இல்லை. பல முனை வரியாக இருப்பதால் இங்கே இருக்கிற காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டக்ஸை அதிகமாக உயர்த்திக் கொண்டே இருக்கும். மேலும் இப்போது காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டக்ஸ் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்த வரியானது மறுபடியும் கூட்டப்படுவது உசிதமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். முன்பு $2\frac{1}{2}$ சதவீதமாக இருந்ததை 3 சத வீதமாக ஆக்கியபோது, கூட்டல் கழித்தல் போன்றவற்றில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அது இப்போது ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த $\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரிகூடாது என்கிறோம்.

அதோடு மட்டுமல்ல, நீங்கள் பத்திரிக்கையைப் பார்த்தால், விற்பனை வரி ஏற்றத்தை வெகுவாக பல பத்திரிக்கைகள் கண்டித்து இருக்கின்றன. அதனால் விலைவாசி உயரும் என்று காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. லெட்டர்ஸ் டு தி எடிட்டர் காலத்திலேயே பல கருத்துக்களை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ் என்ன முறையில் கூறுகிறது என்பதை எல்லாம் அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த விற்பனை வரி The incidence is on the poor and it is regressive. என்று சொல்வார்கள். அதுமாதிரி இது ஏழை எளியவர்களை அதிகமாக பாதிப்பதால் துன்பப்படுவார்கள். இந்த மசோதாவை நீங்கள் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த மசோதாவை வண்மையாகக் கண்டித்து, இது பொதுமக்களை அதிகமாக பாதிக்கிற சட்டமாக இருப்பதால் இதை நிறுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதா மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை சொன்னார்கள். அதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. தங்கமணி அவர்கள் வண்மையாக கண்டிக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு இதே மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். 3-வருந்து $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் ஆக விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருப்பது மக்களை அவ்வளவாக பாதிக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைச் சொல்லி விட்டு ஒரு கணக்கையும் சொன்னார்கள். 10 ரூபாய்க்கு 30 பைசா என்று இருப்பது 35 பைசாவாகப் போகிறது, அதனால் ஒன்றும் குடி முழுகிப் போய்விடாது என்றும்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1971 ஜூன் 28]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அதை வரவேற்றுவீட்டு அதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வரும்போது இன்னொருவர எதிர்ப்பது வந்தையாக இருக்கிறது.

அதற்கு முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ இதுவரை அவர்கள் ஆட்சி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதது போலவும், இதற்குப் பின்னால்தான் ஆளும் கட்சியாக வருவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்வது போலவும் இதை மக்கள் தாங்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் எண்ணம் இருந்து இருக்கவேண்டும். 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியது யார்? அப்போது ஏன் செய்தார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இதே மன்றத்திலே 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக ஆக்குகிறீர்களே என்று கேட்ட நேரத்தில், அன்றைய தினம் நிதியமைச்சராக இருந்தவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். “இது வளர்ந்து வரும் சமுதாயம்” என்று சொன்னார்கள். மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயருகிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் நாடு முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் இந்த வரிஉயர்வு தவிர்க்க முடியாதது என்று சொன்னார்கள். 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக ஏற்றியவர்கள், 3 சதவிகிதமாக இருப்பதை 3½ சதவிகிதமாக ஆக்கியிருப்பதைக் கண்டித்து, ஏதோ உலகத்தில் நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது போல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள் வரிகளைக் குறைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்படி ஏற்றுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். 20 ஆண்டுகாலம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், ஒரு வரியைக் கூட குறைப்பதற்கு யோக்கியதை இல்லாதவர்கள், இப்போது நம்மைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள். இரண்டு விதமான வரிகளை முழுவதுமாக எடுத்து இருக்கிறோம். புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி இல்லை, 5 ஏக்கருக்கு கீழ் உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி இல்லை. எனவே எங்கே வாய்ப்புகள் வரிகளைக் குறைக்க ஏற்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அதைச் செய்ய இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது (குறுக்கீடு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: “யோக்கியதை இல்லாதவர்கள்” பார்லிமெண்டரி தானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யோக்கியதை என்றால் என்ன அர்த்தம்? அதற்கு வேறு வார்த்தைக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: யோக்கியதை என்பதை மனம் இல்லாதவர்கள் என்று மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாற்றிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாற்றிச் சொல்லுங்கள்.

1971 ஜூன் 28]

திரு. நா. வீராசாமி : லக்ஷரி பொருள்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்போட்டாலும் போடலாமா என்று கேட்பதற்கு எல்லாத் தரப்பிலும் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நோக்கத்தில், பஸ் கம்பெனிகளை தேசியமயம் ஆக்கினால், அதற்கும் இந்த மன்றத்திலே எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது வாடிக்கையாகிவிட்டது. நல்லதைச் செய்வதை வரவேற்க

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பஸ் தேசியமயமாக்கியதற்கு யாராவது எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்களா? அதற்கு இப்படி சொல்கிறார்கள்?

திரு. நா. வீராசாமி : நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் பேசுகிறபோது இருந்தார்களோ இல்லையோ தெரியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக முடிபுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகளுக்காக வாதாடினார்கள். டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பட்ஜெட்டின் 'ஏ' பிரிவு காமெடியாகவும், 'பி' பிரிவு டிராஜெடியாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டின் 'பி' பிரிவில் பஸ் தேசியமயம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்லதை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது வரவேற்று, எப்போதாவது எதிர்ப்புகள் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் அந்த நிலைமையை கவனிக்கும். மக்களுடைய நன்மைக்கு வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் இந்த வரிகள் அவசியம் என்பதைக்கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 3 சதவிகிதத்திலிருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்கு இருக்கும் விற்பனை வரி மீது அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தோம். நான் துவக்கத்திலேயே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது விலைவாசிகள் ஏற்றத்திற்கு கொண்டு போய் விடுமோ என்று அங்கத்தினர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருப்பதுபோல், அதை விட தீவிரமாக, முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் நெடுநாள் சிந்தித்து கடைசியில்தான் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதையும் யோசித்து, வேறு வழி இல்லை, எனவே செய்கிறோம் என்று செய்யப்பட்டதே தவிர, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு இனமாக வைத்து செய்யப்பட்டதே தவிர, வேறு அல்ல என்று துவக்கத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் எந்த விதமான கருத்து, ஏழைகளை பாதிக்குமோ என்று இருக்கிறதோ, அதே கருத்து எங்களுக்கும் இருந்தது. அதை ஆராய்ந்து பிறகுதான் முடிவு எடுத்தோம் என்பதை துவக்கத்திலே நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூன் 28]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போதும், அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, ராஜாஜி அவர்கள் இந்த வரியை கண்டு பிடித்து மதுவிலக்கை கொண்டுவரும் நேரத்தில், அதனால் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை சரிக்கட்ட $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தக் கருத்துக்கு நான் உடன் பாடு இல்லை என்று என்னைப் பத்திரிக்கையாளர்கள் கேட்டபோது நான் சொல்லி இருந்தேன். அதற்குப்பிறகு மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சமீபத்தில் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். “நான் வரி போட்டது அதற்காகத்தான் என்றாலும், இந்த மது விலக்கையும், விற்பனை வரியையும் இணைத்துப் பேசுவது சரியல்ல” என்று அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். அதை திரு. ஹாண்டே அவர்கள் படித்து இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் ஆங்கிலம் நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே அதைப் படித்துப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ராஜாஜியின் கருத்துக்கு மாறான கருத்து இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

$\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் உயர்த்தியதால் சோஷலிசம் கெட்டு விடும் என்று சொன்னார்கள். சோஷலிசப்போர்வையிலிருந்து சோஷலிசத்திற்கு எதிராக வேலைசெய்கிறீர்கள் என்று நண்பர் சுப்பிரமணியம் பேசும் போது சொன்னார்கள். $\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்தில் தான் சோஷலிசம் மறைந்து இருக்கிறதா என்று சொன்னார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: With your permission Mr. Speaker, Sir, it is not half a per cent. It is two per cent. It is multi-point sales tax.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது பல முனைக் கட்டத்திலே வருகிறது என்பதை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு விளக்கம் தேவையில்லை. பலமுனை வரி தான் போட் இருக்கிறோம். இப்படிப் போட்டு விட்டு, சோஷலிசத்திற்கு எதிராக வேலைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று நண்பர் சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சோஷலிசம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ராஜமான்யத்திற்கு ஒட்டுப்போட்டவர்கள் நீங்கள் தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: We have gone out. That does not matter.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மக்கள் அதற்குப்பிறகு அளித்த தீர்ப்பு என்ன என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. சோஷலிசம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு நாட்டு மக்களை ஏமாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நோக்கம் சோஷலிசம் தான். இதிலே என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். உயர்திரு தங்கமணி அவர்கள் பேசும் போது, 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் எக்ஸம்ஷன் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றி மானியம் வரும்போது சொல்லலாம்

1971 ஜூன் 28]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

என்று இருந்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதே சொல்லி விடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே என்ன சலுகைகள் தர இருக்கிறோம் என்பதை இப்போதே அறிவித்து விடுகிறேன்.

ரூ. 10,000 வரை வரி இல்லை என்ற வரம்பு ஏற்கனவே காங்கிரஸ் காரர்கள் காலத்தில், மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், ரூ. 10,000 வரை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று போடப்பட்டது. அதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 15,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தினார்கள். 50,000 ரூபாய் வரை கம்பெனண்டிங் என்று வைத்து இருந்ததை, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி பொறுப் பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, ரூ. 75,000 வரை உயர்த்தினார்கள். இப்போது இந்த அரசு கொடுக்க இருக்கும் சலுகை, ரூ. 15,000 வரை விற்பனை வரி இல்லை என்பதை மாற்றி, ரூ. 25,000 வரை விற்பனை செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ரூ. 75,000 வரை பண்ணலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி, இப்போது 1 லட்சம் ரூபாய் வரை கம்பெனண்டிங் பண்ணலாம் என்று கொண்டு வருகிறோம். இதிலே கூட சோசலிச பாதையில்தான் செல்கிறோம். எப்படி சிலாப் ரேட் வைத்து இருக்கிறோம் என்பதை மான்யம் வரும்போது சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். 2 சதமாக இருந்ததை 2½ சதமாக உயர்த்துகிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். இதை என் வரவு, செலவுத் திட்ட அறிக் கையிலே படிக்கவில்லையென்று கேட்டார்கள். கம்பொனென்ட் ஸுக்கும் மூலப்பொருளுக்கும் ஒரு சதவீத வித்தியாசம் முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது. 3 சதமாக இருக்கும்போது அது 2 சதமாக இருந்தது. இந்த ஒருவிகித வித்தியாசம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. முன்பு 2½ பர்சென்டாக இருந்த பொழுது 1½ பர்சென்டாக இருந்தது. இதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. லக்ஷரி குட்ஸ்களுக்கு வரி போட்டிருக் கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். போன ஆண்டு ஆடம்பரப் பொருள்களின்மீது வரி போட்டிருக்கிறோம். இப்படி வரி அதிக மாகப் போடப்பட்டபொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், இப்படி வரி போடுவதன் காரணமாக வேறு மாநிலங்களுக்கு வியாபாரம் போய்விடுமோ என்று கூறினார்கள். அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் வேறு மாநிலங்களில் எந்த முறையில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கில் கொண்டுதான் அதைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு படுத்துகிறேன். இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட வரியை கடுமையாக எதிர்ப் பதாகச் சொன்னார். அதற்கு நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தக்க பதிலை அளித்தார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் வரி விதிப்பைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் விற்பனை வரியைப்பற்றிப் பேசியிருப்பதைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 ஜூன் 28]

‘வரி விதிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், இதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. விற்பனை வரி 3 சதத்திலிருந்து 3½ சதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாய்க்கு சாமான்கள் வாங்கினால் அதற்கு வரியாக 30 காசாக இருந்ததை 35 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நலனைக் காப்பதற்காக 5 காசுதான் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். வரிகளே கொடுக்காமல் பல்வேறு காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய முடியும் என்று நாட்டு மக்கள் எண்ணவில்லை”

என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. மணவி கந்தசாமி அவர்கள் பேசியதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். ஆனால் இந்த வரி உயர்வைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகள் அதிக லாபம் பெறலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் மீது கட்டாயம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் இந்த வரி உயர்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிக லாபம் பெற முயற்சி செய்தால், அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகமான சுமையாக இருக்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் நிதி வாயில்களைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் செய்கிறோம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஏராளமான முன்னேற்றங்களைச் செய்கின்ற நேரத்தில் நமக்கு பணம் தேவைப் படுகிறது. வேறு தண்டச் செலவுக்காக அல்ல. நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வுக்காகத்தான் இவைகளைச் செய்கிறோம் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபி கேஷன் சார், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மணவி கந்தசாமி அவர்கள் வரியை அதிகரித்துப் பேசியிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கட்சியினுடைய முடிவு மணவி கந்தசாமி அவர்கள் பேசியதா, அல்லது கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 9/71) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1971 ஜூன் 28]

DR. H. V. HANDE : Sir, I press for a division.

(மணியடிக்கப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் இருக்கைகளில் அமர்ந்த பின்னர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(ஆதரிப்போர் எழுந்து நின்றனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(எதிர்ப்போர் எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடுநிலைமை வகிப்பவர்கள் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(நடுநிலைமை வகிக்கும் உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்).

இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 110, தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் 16, நடுநிலைமை வகிப்பவர்கள் 4, ஆகவே, ஆதரிப்போர் அதிகமாக இருப்பதால் தீர்மானம் நிறைவேறியது என அறிவிக்கின்றேன்.

பின்னர், சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியான ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/1971) சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுதலிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.